

مردمان برجسته استان لیبیتسک

ایگومونوف کنستانتین نیکولایوویچ

استان لیبیتسک

موزیکا

(۱۸۷۳ - ۱۹۴۸)

کنستانتین نیکولایوویچ در ۱ ماه مه سال ۱۸۷۳ در لیدیان در خانواده‌ای بازرگان چشم به جهان گشود. شهر لیدیان در سده نوزدهم کانون شهرستان استا تامبوسک، با چشم‌اندازی به کرانه شیب دار رود دُن به‌شمار می‌آمد. میهن کوچک، در ایشات سال‌های نخستین زندگی سپری شده در لیدیان، نقش برجسته‌ای را در پدیدار شدن چشایی [گزینش]‌های ایگومونوف بازی کرد. کنستانتین نیکولایوویچ می‌گفت: «لیدیان دوران ارزشمندی در زندگی من به‌شمار می‌آمد؛ دورانی، که پایه‌های گسترش هنری آتی را پدید آورد و رد پای خود را در بسیاری چیزها بر جای گذارد».

دودمان ایگومونوف‌ها در لیدیان به اندازه‌ای بسنده نامدار بود. نمایندگان آن یادمان‌های بسیار ارزشمندی را نه تنها در یاد هم‌شهریان خود، بلکه در تاریخ روسیه نیز بر جای گذاشتند. خانواده ایگومونوف‌ها در زمره آن دسته از سرچشمه‌هایی بود، که در پیرامون آن زندگی فرهنگی جریان داشت. پدر او، نیکولای ایوانوویچ (۱۸۲۳ - ۱۸۹۹)، آدمی که زندگیش روبراه [تامین] بود، در تلاش بود تا در پیوند با زندگی مینوی و دستاوردهای هنری باشد و در کنشگری انجمن‌های گوناگون همبودگاهی [اجتماعی] هنبازی کرده، سرگرم کار موسیقایی بود. در جستارهای پرورش فرزندان خود، بگونه‌ای بنیادین جدی و پیگیر بود؛ همه را خوب پرورش داد.

مادر کنستانتین نیکولایوویچ، کلاودیا واسیلی‌پونا، با نام خانوادگی ایگناتووا (۱۸۳۶ - ۱۹۰۷) همچون زنان روسی، فروتن و بردبار، دارای خویی نرم بوده، با فرزندان برخوردی نوازش‌گرانه داشت. شمار آنها در خانواده چهار تن بود: نیکولای، برادر بزرگ کنستانتین نیکولایوویچ (۱۸۵۹)، سرگی (۱۸۶۴ - ۱۹۴۲) و لیزا (۱۸۶۶ - ۱۹۲۷).

سرگی ایوانوویچ ایگومونوف عمومی او - پزشک سازمان بهداشت، آدمی بسیار بزرگوار و دارای دلبستگی‌های گوناگون بود و بر روی گُستیا [گونه کوچک شده و خودمانی نام کنستانتین] در ایش بسیار گذاشت.

پسر برای نخستین بار در چهار سالگی به نواختن ساز رویال پرداخت. آموزش‌های نخستین نوازندگی فورته پیانو را از آلینا فیودوروونا مایر، یک آموزگار سرخانه دریافت کرد. با دارا بودن نیروی بیادسپاری و شنوایی خوب، و به بیادسپاری آسان نُت‌ها، گُستیا توانست در دوران کودکی با بسیاری از آفریده‌های موسیقایی آشنا شود. در آن دوران او کارهای شوپن، سونات‌های بتهوون، «ترانه‌های بدون واژه» ف. مندلسون، «گاه‌های [فصول] سال» و نمایش آوازی «پوگنی اُنه گین» پ. ای. چایکوفسکی را دوست می‌داشت. او زمان زیادی مشغول تلاش برای آهنگ‌سازی بود.

نزدیک به پایان پاییز سال ۱۸۸۷ گُستیا دوره چهارساله کلاسیک پیش دبیرستانی شهر لیدیان را به پایان رساند. پس از آن دوران زندگی گُستیا ایگومونوف در لیدیان به سر رسید. پسر در دفتر آموزش خود نوشت: «از رفتن اندونماک بودم، اما من با این اندیشه آرام شدم، که رفتن به مسکو برای من بهره‌آور خواهد بود».

هر چیز ارزشمند در زندگی ایگومونوف در پیوند با مسکو بود. او در نزد ازوروف نیکولای سرگیوویچ (۱۸۳۲ - ۱۸۹۳)، که همچون یک کنشگر ریشه‌دار شناخته می‌شد، به آموزش موسیقی پرداخت. او تنها با شایسته‌ترین آموزندگان

پیانو کار می‌کرد و از آنها برای آموزش حتی یک گروه نیز نمی‌گرفت. ایگومنوف نزد ازوروف، یک سال آموزش دید، اما دستورده درایش آموزشی بر روی این آموزنده پیانونوازی با وجود کوتاهی این زمان بسیار بزرگ بود.

در سال ۱۸۸۸ کنستانتین دانشجوی آموزشگاه والای موسیقی مسکو شد (۱۸۸۸ - ۱۸۹۸). آکساندر ایلچ زیلوتی و پاول آوگوستوویچ پایست در رشته فورته پیانو، س. ای. تانه یف، آ. س. آرنسکی، م. م. ایپیولیتوف-ایوانوف در رشته آهنگسازی آموزگاران او به‌شمار می‌آمدند. ایگومنوف آموزش در آموزشگاه والای موسیقی را با هنبازی در سخنرانی‌ها در دانشگاه کشوری [دولتی] مسکو (۱۸۹۲ - ۱۸۹۴) در هم می‌آمیخت.

و در دوران آسایش [تعطیلات] به لیدیان می‌آمد. خانه پدر و مادری در سبزه‌زار. هر شامگاه پیانیست جوان درهای ایوان را باز کرده و خیابان پر از آواهای سحرانگیز فورته پیانو می‌شد.

در سال ۱۸۹۴ کنستانتین آموزشگاه والای موسیقی را با نشان زرین به پایان رساند. نام او را می‌توان بر روی تخته مرمرین سرافرازان در یک رج با نام‌های س. و. راخمانینوف و آ. ن. اسکریابین دید.

سال ۱۸۹۵ - نخستین هموردی جهانی بنام آ. گ. روبینشتاین در برلین بود؛ جایی که کنستانتین نیکولایویچ دیپلم دریافت کرد. در همین سال نیز در مسکو او نخستین کنسرت تکنوازانه خود، سپس کنسرت‌های نیکخواهانه رایگان را در لیدیان برگزار کرد. اینگونه، زندگی کنسرتی پیانیست آتی آغاز شد.

بهار سال ۱۸۹۸ ایگومنوف فراخوانی برای کار در دبیرستان موسیقی شهر تفلیس دریافت کرد. در آنجا او کنسرت‌های تکنوازانه بسیاری داده و به شهرهای گوناگون گردشگری‌های هنری کرد. در تفلیس او کمتر از یک سال کار کرد و در پیوند با مرگ پدر (ماه اکتبر سال ۱۸۹۸)، به مسکو به جایی که مادر او در بی‌چیزی به سر می‌برد، بازگشت. خانه در لیدیان و خانه بیلاقی در شوسک فروخته شدند. دودمان ایگومنوف لیدیان زادبومی را ترک کرد و در

جاهای دیگر جای گزید: خواهر او یلیزاونای با مادر و شوهرش - به تامبوف، و از آنجا - به ورونژ، برادرش سرگی - به ایزونیکورود رفت.

در این دوران برای ایگومنوف به‌ناگهان دورنماهای نو پدید آمدند. به او پیشنهاد شد تا استاد آموزشگاه والای موسیقی مسکو شود، پیمان نامه در ۱۲ ماه ژوئن سال ۱۸۹۹ بسته شد. پیانیست جوان در آن دوران تنها ۲۶ سالش بود.

تا این دوران کنستانتین درک می‌کرد، که آرمان او - پهنه اجرایی و اجرا به‌شمار می‌آید، و او پایدارانه گام در این راه می‌گذارد. هم‌دورانان ایگومنوف، او را «سراینده» فورته پیانو می‌نامیدند، که ارزش‌های نوینی را در گسترش اندیشه پیانیستی روسی به‌همراه آورد. شاگرد او در نوازندگی پیانو، یاکوف میلشتاین، نوشت: «کمتر کسی هست که بتواند با ایگومنوف در زیبایی آوا، با رنگ سرشار نازمزه [استثنایی] و ترانه‌خوانی شگفت‌انگیز هم‌سانی داشته باشد. رویال زیر دستان او ویژگی آوای آدمی را بدست آورد...».

سال‌های ۱۹۰۰ - ۱۹۱۷ سرشار از کار آموزشی در آموزشگاه والای موسیقی مسکو بود. بنیاد آموزش پیانوی او برپایه رخنه در ارزش‌گذاری نیرو و توانایی‌های دانشجویان بود. او توانایی‌های هر یک از شاگردان خود را که خواهان نام‌دار شدن در پیانونوازی بودند، در همان آموزشگاه می‌یافت و آشکار می‌کرد. در این دوران او نیروی بسیاری را صرف کنش‌گری کنسرتی کرد. آفریده‌هایی از سبک‌ها و ژانرهای گوناگون در برنامه اجرایی ایگومنوف گنجانده شده بودند. او با کامیابی، شاهکارهای موسیقی کلاسیک و رمانتیک ل. بتهوون، ف. شوپن، ف. لیست، ای. برامس، س. راخمانینوف، آ. اسکریابین، م. گلینکا و پ. چایکوفسکی را اجرا می‌کرد. نوازندگی ایگومنوف با روشنی، آوازخوانی، نرمی و زیبایی آواهدنگی، درایش‌گذار بود.

دگرپرسی سال ۱۹۱۷ در دوران شکوفایی آفرینش‌گری هنری ایگومنوف روی داد. او در روسیه نو پذیرفته و بدل به یکی از پراوازه‌ترین و شایسته‌ترین پیانیست‌های روسیه شد.

دیدار پایانی هنرمند از شهر زادبومی، لیدیان، در تاریخ سال ۱۹۳۲ روی داد، هنگامی که او بنابر خواش روشن‌اندیشان، کنسرتی رایگان در خانه نمایش شهر برگزار کرد. ایگومنوف پس از آن، دیگر از لیدیان دیدن نکرد، اما همواره به زندگی شهر زادبومی خود کشش نشان می‌داد. نامه او به م. یا. استرلنیکوف، سرپرست پیشین دیرینکده [موزه] شهرستان در این باره گواهی می‌دهد.

گیرایی ایگومنوف بسیار بالا بود به‌گونه‌ای که در بهار سال ۱۹۲۴ جایگاه سرپرست موزشگاه والای موسیقی مسکو به او سپرده شد. پنج سال آژگار او در جایگاه «راهبر» آموزشگاه بنیادین موسیقی همبستگی رایزنی [اتحاد شوروی] ایستاد (۱۹۲۴ - ۱۹۲۹).

در سال‌های جنگ بزرگ میهنی، پیانیست در نالچیک، تفلیس و ایروان جای گرفت (۱۹۴۱ - ۱۹۴۳)، سرگرم کنش‌گری آموزشی بود و کنسرت‌هایی در بیمارستان‌ها اجرا کرد و همچنین سرگرم رایزنی با آموزشگاه‌های والای موسیقی برزنی [محلی] بود. او سپس به مسکو بازگشت و به کنش‌گری آموزشی خود ادامه داد. کنستانتین نیکولایویچ در سال ۱۹۴۵ برای کامیابی‌های برجسته در آماده‌سازی نیروی کاری موسیقیایی و در پیوند با ۵۰ سالگی کنشگری

هنری‌اش، نشان لنین را دریافت داشت. در سال ۱۹۴۶ به او برنام [عنوان] هنرمند مردمی ه. م. ر. س. [اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی] پیشکش شد.

کنستانتین نیکولایویچ در ۲۴ ماه مارس سال ۱۹۴۸ در مسکو از دنیا رفت و در گورستان نود ویچی به خاک سپرده شد.

نوازندگی ایگومونوف یک گونه بر زبان آوری روان آدمی به‌شمار می‌آمد، که، بنابر گفته‌ی پرآوازه‌ی پ. ای. چایکوفسکی، «روان آدمی از راه یا با کمک آوا خود را نشان می‌دهد، همان‌گونه که یک سراینده یا شاعر با سروده‌هایش، روان خود را ارائه یا آشکار می‌کند».

أبورین پیانو آموز ایگومونوف به‌شمار می‌آمد. ایگومونوف پیانو آموز پابست، پابست پیانو آموز لیست، لیست پیانو آموز چرنی و چرنی پیانو آموز بتهوون. اینست تبارنامه‌ی اندیشکده‌ی پیانویی روسی ک. ن. ایگومونوف. فرزند سربلند شهر لیدیان درایش [حس] سرافرازی را به‌خاطر پیشینیان خود آموزش داده و بیدار می‌کند. یاد ک. ن. ایگومونوف میهن‌دوست، پیانیست و آموزگار روسی، در تبارهای روسی پس از او نیز گرامی داشته می‌شود.

در سال ۱۹۷۳ در شهر لیدیان در خانه‌ای که کنستانتین نیکولایویچ در آن بدنیا آمد (خیابان ساوتسکایای کنونی، شماره ۶)، تخته‌ی یادبودی برای او پرده‌برداری شد، در سال ۱۹۹۵ در همان خانه برای گرامی‌داشت موسیقی‌دان، نگاره‌ی برجسته‌ای کار گذارده شد. دبیرستان هنر و دبستان موسیقی در شهر لیدیان در استان لیتنسک به نام او نام‌گذاری شده. از سال ۱۹۹۳ در لیتنسک هر ساله هم‌آورد - جشنواره‌ی پیانیست‌های جوان بنام ک. ن. ایگومونوف برگزار می‌شود، که در سال ۱۹۹۹ به پایه‌ی سراسری در روسیه، و در سال ۲۰۰۵ به پایه‌ی جهانی رسید.

نوشته‌ها درباره‌ی زندگی و هنر آفرینش‌گرانه آهنگ‌ساز

درباره‌ی به کارگماری ک. ن. ایگومونوف، استاد آموزشگاه والای موسیقی مسکو در جایگاه بازرس دوره‌های موسیقیایی دبیرستان دخترانه‌ی اوساچوسک - چرنیاوسکی بجای ک. آ. کیپیه: ۱۱ ماه مارس سال ۱۹۰۷ - (بنیاد امپراتوری انجمن آدم دوست. یادداشت شماره ۲).

رابینوویچ د. آ. کنستانتین نیکولایویچ ایگومونوف؛ د. آ. رابینوویچ؛ نگاره‌های پیانیست‌ها؛ د. آ. رابینوویچ. - م.: آهنگ‌ساز، ۱۹۷۰ - برگ‌های ۱۷ - ۴۰.

ایگومونوف ک. ن. خود زندگی نامه کوتاه؛ زندگی موسیقیایی. - ۱۹۷۳ - شماره ۸ - برگ‌های ۸ - ۱۰.

میلشتاین یا. ای. کنستانتین نیکولایویچ ایگومونوف؛ یا. ای. میلشتاین. - م.: موسیقی، ۱۹۷۵ - برگ ۴۷۱

خانه‌ای که ک. ن. ایگومنوف پیانیست و آموزگار در آن دنیا آمد، و تا سال ۱۸۸۷ در آن زندگی کرد و پس از آن به آنجا سر می‌زد؛ داده‌های یادماندگارهای تاریخ و فرهنگ ه. ر. س. ف. ر. [جمهوری شوروی سوسیالیستی فدراسیون روسیه]. بخش لیپتسک. - م.، ۱۹۸۰ - برگ‌های ۹۷ - ۹۹.

تاج گل برای ایگومنوف؛ پیانیست‌ها می‌گویند؛ به سردبیری م. ساکالوف. چاپ سوم. م. : آهنگ‌ساز شوروی، ۱۹۸۸ - برگ‌های ۱۳۸ - ۱۴۱.

والینچیکوف ن. شهر زادبومی ایگومنوف‌ها؛ ن. والینچیکوف، یو. ریژوف؛ خاک لیپتسک: بازمانده تاریخی: فرهنگ و هنر. چاپ سوم - مسکو، ۲۰۰۳ - برگ‌های ۲۷۲ - ۲۷۳.

آکیموف و. . خانه ایگومنوف‌ها؛ لیدیان از آ تا یا؛ و. و. آکیموف - لیپتسک، ۲۰۰۵ - برگ‌های ۵۴ - ۵۷.

خانه‌ای که ک. ن. ایگومنوف پیانیست و آموزگار در آن دنیا آمد، و تا سال ۱۸۸۷ در آن زندگی کرد؛ بخش لیپتسک: گلچین جستارهای بازمانده فرهنگی. - م.، ۲۰۰۸ - برگ‌های ۱۵۲ - ۱۵۴.

گروزمان ن. تزیینات برای نگاره کنستانتین ایگومنوف؛ روزنامه لیپتسک - ۱۳ نوامبر ۲۰۰۸

اوجینیکوف آ. پیشگفتار موسیقایی: پسر بزرگ لیدیان؛ روزنامه لیپتسک - ۲۰۱۰ - ۲۴ ماه مارس

واینچیکوف ن. مایسترو از خیابان دوریانسک: سرچشمه دودمان ایگومنوف‌ها از کجاست؛ ن. ولینچیکوف، یو. ریژوف؛ روزنامه لیپتسک - ۲۰۱۰ - ۱۶ ماه نوامبر - برگ ۷

کنستانتین ایگومنوف: «خواست من آنست که، موسیقی بدل به سخنگویی زنده شود؛ «روزنامه لیپتسک» - ۲۰۱۱ - شماره‌های ۱۲ - ۱۳ (۲۸ ماه مارس - ۳ ماه آوریل) - برگ ۵۷

کنستانتین ایگومنوف: آکوردهای زندگی [سرچشمه الکترونی]؛ سرگی تیخومیروف کارگردان؛ بخش لیپتسک. دبیرستان هنر بنام ک. ن. ایگومنوف. - [لیپتسک، ۲۰۱۲]. - الکترون ۱. فروش کلان [عمده فروشی]. گردی آوایی [دیسک]. - (زندگی آدمیان برجسته. زنجیره لیپتسک). گریگوریف ب. ن. کنستانتین ایگومنوف: فرزند بزرگ لیدیان؛ ب. ن. گریگوریف. - لیپتسک: رد - پرو، ۲۰۱۳ - برگ ۱۱۹.

یلیسه یف و. «اجراکننده و بیش از هر چیز، آفرینشگر»: به مناسبت ۱۴۰ مین سال زادروز کنستانتین ایگومنوف؛ پُل پتربورگی - ۲۰۱۳ - شماره ۲ (آوریل - ژوئن). - برگ‌های ۱۹۴ تا ۱۹۷.

شتارکمان ن. او به ما اندیشکده والایی داد: [پیانیست نامدار، پسین‌ترین پیانونواز آموز درباره آموزگار خود]؛ شتارکمان. ا. کِلِگوکین را یادداشت کرد؛ کلیدک طلایی - ۲۰۱۶ - شماره ۲۳ (۱۵ نوامبر) - برگ‌های ۴ - ۵.

بابکین د. آیین [سنت] های استاد بزرگ ادامه پیدا می‌کند: [بهترین آموزگاران دبستان موسیقی شهر لیدیان در کنسرت فورته پیانو به مناسبت ۱۴۶ مین سالگرد ک. ن. ایگومنوف همشهری بزرگ هنبازی کردند]؛ تازه‌های لیدیان [بخش لیپتسک]. - ۲۰۱۹ - ۲۳ ماه مه - برگ ۸ - (زندگی فرهنگی).

داده‌های راهنما

دانش‌نامه موسیقایی - م.، ۱۹۷۴ - پوشش [جلد] ۲ - برگ‌های ۴۸۷ - ۴۹۲.

دانش‌نامه لیپتسک - لیپتسک، ۲۰۰۰ - پوشش [جلد] ۲ - برگ‌های ۸۶ - ۸۷.

دانش‌نامه تامبوسک - تامبوف، ۲۰۰۴ - برگ ۲۰۹.

دانش‌نامه تاریخی - فرهنگی. وارونژ - وارونژ، ۲۰۰۸ - برگ ۳۲۳

نام‌های سرافرازانه سرزمین لیبیتسک: راهنمای زندگی‌نامه درباره نویسندگان، دانشمندان، روشن‌اندیشان، کنشگران نامدار هنری - لیبیتسک، ۲۰۰۷ - برگ‌های ۳۶۶ - ۳۶۷.

کنشگران هنری: فهرست نسک [کتاب] شناسی - وارونژ: بنگاه چاپ چرنوزمیای میانی، ۱۹۸۲ - برگ‌های ۶ - ۷

زاده لیدیان: (بمناسبت ۴۰مین سال ک. ن. ایگو منوف): فهرست بهینه شده؛ نسک خانه کانونی لیدیان؛ پدیدار شده از سوی و. آ. اوسیاننیکوف - لیدیان، ۲۰۱۳ - برگ ۹

گردی‌های آوایی [صفحه‌های گرامافون]

ایگومنوف کنستانتین [کنستانتین ایگومنوف فورته پیانو می‌نوازد] [نوشتار. آوای] - م.: ملودیا، ۱۹۸۰ - ۲ گردی آوایی (۱۲۰): ۳۳ دور در دقیقه، تک آوا [مونو]؛ ۳۰ سانتی متر - M 10-42483-86 - (از گنجینه هنر اجرایی جهانی. فورته پیانو. کلاویسن. ارگان). [همچنین در اینترنت].

سرچشمه‌های اینترنتی

ایگومنوف کنستانتین نیکولایوویچ (۱۸۷۳ - ۱۹۴۸)؛ بخش لیبیتسک، نسک خانه همه سویانه دانشی: ۱۶ اوت ۲۰۱۹.

مردمان برجسته بخش لیبیتسک © ۲۰۱۶ - ۲۰۲۴

ibo@lib48.ru

برگردان نوشته‌ها بی درباره ایگومنوف کنستانتین نیکولایوویچ در برگ اینترنتی از زبان روسی به زبان پارسی و گزینش برخی از نگاره‌ها از بابک بردیا (آهنگ‌ساز، پروفیسور [استاد] رشته‌های دانش همگانی [تئوری] موسیقی، ماستر [استاد] هنرهای زیبا، نوازنده پیانو و آموزگار در این رشته‌ها)